

Arrest

nr. 293 653 van 4 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, van ethnie Pashtoun te zijn, u bent een moslim van soennitische stekking. U bent geboren op (...) en woonde in Daago, Dehbala district, provincie Nangarhar. In uw land was u een landbouwer en bent u niet naar school gegaan, u bent wel naar de madrassa gegaan. U leefde in Afghanistan met uw moeder, vader, oudere broer L. (...) en uw jongere broer van 11 jaar oud. De tweelingzus van uw jongere broer is in een auto-ongeval om het leven gekomen. Uw oudere broer, L. (...), was in dienst bij het Afghaanse Nationale Leger doch werd gedood na de val van de Islamitische Republiek in augustus 2021.

De veiligheidssituatie in uw dorp voor de val van de Islamitische Republiek was aanvankelijk goed, Daesh was verdreven door de overheid en de lokale politie had checkpoints geïnstalleerd in uw regio. Na het vertrek van Daesh vestigden de Taliban zich in de regio.

Vijf dagen na de val van de Islamitische Republiek (15 augustus 2021), kwam uw broer L. (...) in de avond terug naar huis. 's Nachts kwamen vervolgens de Taliban langs om hem te arresteren. Uw broer ging vrijwillig mee, omdat hij ervan overtuigd was dat ze hem weer zouden vrij laten. Twee dagen later vond uw familie zijn levenloze lichaam terug in het dorp.

U bent diezelfde dag nog naar de moskee gegaan en heeft de Taliban gevraagd waarom ze uw broer hebben gedood. Ze beschuldigden uw broer en vervolgens ook u ervan ongelovig te zijn en waren van mening dat de 'Jihad' tegen jullie wettelijk was. Ze hebben u dan laten gaan na deze bedreigingen. U heeft zich daarna thuis verstopt, uw vader werd hierna nog eens bedreigd, hij diende hen op de hoogte te brengen van uw locatie. Ongeveer 7 dagen na het incident bent u in september 2021 vertrokken uit Afghanistan.

U bent via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk tot in België geraakt. U heeft hier dan op 29 december 2021 een verzoek om internationale bescherming ingediend. Na uw vertrek is uw vader thuis nog een keer bedreigd geweest.

U heeft ter staving van uw verzoek kopieën van volgende documenten voorgelegd: de taskara's van u en uw vader + vertalingen, vertaling van de taskara van uw broer; foto's van het lichaam van uw broer, van uw broer met vrienden, van uw broer, en van uw broer in Herat; badges in hoofd van uw broer in kader van het afronden van zijn militaire opleiding in Kabul, van een bank in Herat, en van het Afghaanse Nationale Leger.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen uw recht in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U haalt op het Commissariaat-generaal (CGVS) aan dat u vreest vermoord te worden door de Taliban omwille van uw reactie op de moord op uw broer, die militair was bij het Afghaanse Nationale Leger (ANA). Een eerste element is het profiel van uw oudste broer. U verklaart dat hij 13 jaar, tot de val van de Islamitische Republiek, voor het ANA werkte. Op zich hoeft er niet getwijfeld te worden aan het feit dat uw broer op een bepaald moment voor het ANA heeft gewerkt. Echter, uw verklaring dat hij tot de machtsovername actief was in het leger wordt als onaannemelijk beschouwd.

Ten eerste geeft u aan bijna niets te weten over de functie van uw broer. U gevraagd wat hij deed in het leger en wat zijn rol was, zegt u "Hij heeft aan operaties deelgenomen, hij vertelde ons dat hun 'company' bevoegd was voor operaties in allerlei districten in onze provincie". U gevraagd naar meer informatie over die operaties, komt u niet verder dan "Hij was bij een heleboel operaties betrokken, daar weet ik niets van, zijn laatste job was in het Nazian district, provincie Nangarhar". U gevraagd naar namen van collega's, vrienden en oversten van uw broer, komt u niet verder dan "Ik weet dat niet." U werd dan meermaals gevraagd of u nog extra informatie kon geven, waarop u steeds zegt: "Nee." U kan ook niet zeggen welke rang uw broer had bij het leger, evenmin kunt u vertellen bij welke eenheid hij zat. De enige informatie die u kan geven is dat hij 13 jaar heeft gewerkt, dat hij in Herat en in Gani Khayl, Nangarhar, heeft gewerkt (CGVS, p. 5-8, 10). Het hoeft geen betoog dat uw onwetendheid omtrent al deze aspecten uw geloofwaardigheid niet goede komt.

Uw onwetendheid aangaande uw broer klemmt des te meer, daar u aangeeft dat uw broer geregeld naar huis kwam. U geeft ook aan dat uw ouders hem vragen stelden over zijn werk. U zegt dan wel dat hij niet veel vertelde omdat hij veel gevaar liep op zijn job, maar u kan ook geen informatie geven over andere aspecten van het werk, die niet gebonden zijn aan gevaarlijke operaties (CGVS, p. 5-6). Dat u dusdanig weinig weet overtuigt niet, te meer we spreken over een periode van dertien jaar waardoor het niet meer dan logisch is dat er tussen jullie in de loop der jaren hierover zou zijn gesproken. Bovendien is uw familie van uw verzoek om internationale bescherming op de hoogte en kan er toch van uitgegaan worden dat u heel wat meer over zijn beroep zou kunnen vertellen en u hiertoe alle mogelijke inspanningen zou hebben ondernomen (CGVS, p. 10). Informatie omtrent diens functie ligt immers aan de basis van uw problemen,

en is dus essentieel om uw vrees én deze in hoofde van uw familie te kunnen inschatten. Dat u totaal niets over hem weet te vertellen ondermijnt dan ook op niet geringe wijze uw geloofwaardigheid.

Ten Tweede kan u in hoofde van uw broer geen documenten voorleggen die recenter zijn dan 2012. U toont een badge van zijn afstuderen en een militaire badge (documenten 8 en 10), die geldig is tot 21 januari 2012. Er hoeft met andere woorden op zich niet te worden getwijfeld dat uw broer ooit voor het Afghaanse Nationale Leger heeft gewerkt, maar door uw, op zijn zachtst gezegd, zeer beperkte informatie die u kan geven over zijn werk én het gebrek aan bewijsmateriaal, wordt het niet geloofwaardig geacht dat uw broer na 2012 nog voor het Afghaanse leger heeft gewerkt.

Een tweede element betreft de dood van uw broer. U verklaart dat een dorpeling spioneerde en dat hij de Taliban op de hoogte bracht van 'het werk' van uw broer. Wanneer uw broer vervolgens vijf dagen na de machtsovername naar huis zou zijn gekomen, werd hij diezelfde nacht nog gearresteerd door de Taliban en twee dagen later vermoord teruggevonden (CGVS, p. 13-14). Op zich hoeft er niet getwijfeld te worden aan het feit dat uw oudere broer gestorven is. Echter, gezien bovenstaande argumentatie, namelijk het tekort aan de door u gegeven informatie en documenten, heeft u niet aannemelijk gemaakt dat uw broer na 2012 nog in het ANA werkte waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beschreven omstandigheden van zijn dood.

Een derde element is uw eigen wedervaren. U verklaart dat u de dag dat u het lichaam van uw broer heeft teruggevonden, met uw vader naar de moskee bent gegaan om te bidden. Daar heeft u de Taliban over uw broer aangesproken, waarop ze u bedreigd hebben: "De Jihad is ook wettig tegen jou, want jouw broer werkte voor de ongelovigen" (CGVS p. 16). Echter, gezien bovenstaande argumentatie, heeft u het niet aannemelijk gemaakt dat uw broer gedood werd in de omstandigheden die u beschrijft en kan er bijgevolg evenmin geloof worden gehecht aan deze door u beschreven gang van zaken.

Vervolgens is het totaal niet aannemelijk dat de Taliban er in de moskee mee dreigen u te doden zoals ze uw broer hebben gedood, maar dat ze u vervolgens naar huis laten gaan. U hiernaar gepeild, geeft u aan dat ze op dat moment de verantwoordelijkheid niet wouden nemen van de moorden, omdat ze zich als goede mensen willen profileren. Tegelijk zegt u echter ook dat u openlijk vroeg waarom de Taliban uw broer doodden, en dat ze dit ook bevestigden in de moskee: "Jihad is ook wettig tegen jou, want jouw broer werkte voor de ongelovigen." (CGVS, p. 16-18). Hoe dan ook, dat u zomaar mocht beschikken overtuigt niet daar ze u zo de kans gaven te vluchten.

Een vierde element zijn de bedreigingen gericht tegen u en uw vader na de dood van uw broer. Gezien er geen geloof aan de door u beweerde problematiek wordt gehecht, kan er hieraan logischerwijze evenmin geloof worden gehecht.

Deze appreciatie wordt onderstreept door volgende vaststellingen. Zo geeft u aan "Mijn vader werd meermaals bedreigd, ik ben thuis gebleven in opdracht van mijn vader, ik was bang, dus ik bleef thuis", doch ook hierin overtuigt u niet (CGVS p. 16). Ten eerste geeft u geen eenduidige antwoorden: u gevraagd hoeveel keer uw vader nog bedreigd werd, zegt u eerst: "Een keer. Maar na mijn vertrek, hebben ze hem veel naar mij gevraagd". Vervolgens zegt u: "Ze vroegen hem over mijn verblijfplaats, en toen ik daar woonde, werd hij meermaals bedreigd door hen. Hierna echter zegt u, gevraagd hoeveel keer uw vader werd bedreigd na uw vertrek: "Een keer, ze zijn een keer naar ons huis gekomen, en de andere keer werd hij in de moskee benaderd." U bevestigt daarna dat uw vader één keer voor uw vertrek, en één keer na uw vertrek is bedreigd. Er moet ook worden opgemerkt dat u geen antwoord kon geven wanneer u geconfronteerd werd met wat u verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken tijdens uw voorbereidend gehoor namelijk: "De dag erop kreeg mijn vader een telefoontje van de Taliban en ze zeiden hem wat ik in de moskee gezegd had". U hiermee geconfronteerd kunt u slechts aangeven "Ik herinner me precies niet, ik denk dat ze hem ook belden" (CGVS, p. 16-19; Vragenlijst CGVS 3§5).

Ten tweede zegt u dat de Taliban een keer naar uw huis zijn gekomen, uw vader naar u hebben gevraagd, doch niet het huis zouden hebben betreden om naar u te zoeken toen uw vader aangaf dat u niet thuis was. Dat de Taliban genoeg namen met het antwoord van uw vader zonder dit te 'verifiëren' kan niet overtuigen (CGVS, p. 18). Wanneer u gevraagd wordt waarom ze u thuis niet zijn komen zoeken, antwoordt u: "Ik weet het niet" (CGVS, p. 19). Deze toch wel nonchalante aanpak van de Taliban overtuigt op generlei wijze.

Er dient daarom te worden geconcludeerd dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Volledigheidshalve merkt het CGVS het volgende op met betrekking tot de door u neergelegde documenten (zie map documenten – documenten 1-12). De taskara's van u en uw vader (+ vertaling), de vertaling van de taskara van uw broer en de foto van uw broer in de velden staan hier niet ter discussie daar ze betrekking hebben op jullie identiteit, een gegeven dat hier niet ter discussie staat. Wat betreft het document van afstuderen in hoofde van uw broer en diens badge van het leger geldig van 2009 tot 2012 dient opgemerkt dat deze gezien bovenstaande observaties geen ander licht kunnen werpen op de

appreciatie van het CGVS, net zomin als diens badge van de bank van Herat. Betreffende de foto's van het lichaam van uw broer; van uw broer in uniform met zijn vrienden; van uw broer in uniform in Herat, dient opgemerkt dat hieruit totaal niet kan worden afgeleid wanneer en waar deze foto's zijn gemaakt, noch met welke doeleinden. Deze stukken vormen geen bewijs van uw persoonlijke problemen en vermogen dan ook geen ander licht te werpen op bovenstaande appreciatie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat

gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze

reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in

Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022_beschikbaar_op_https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel "op de kennelijke beoordelingsfout en de schending van:

-Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;

-Artikelen 48 tot en met 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

-De motiveringsplicht die is vastgelegd in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en in de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen;
-De zorgvuldigheidsplicht, het "algemene beginsel van behoorlijk bestuur en van zorgplicht".

Verzoeker vangt zijn betoog aan met enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake een aantal van de aangevoerde bepalingen en beginselen.

Vervolgens gaat verzoeker in op de weigering van de vluchtelingenstatus. Hij geeft aan vervolging te vrezen omwille van persoonlijke problemen met de taliban. Daarnaast geeft hij aan vervolging te vrezen omwille van zijn behoren tot de sociale groep van de verwesterde Afghanen en de daardoor aan hem toegeschreven politieke en religieuze overtuiging.

Met betrekking tot de motieven inzake zijn persoonlijke problemen, doet verzoeker voorts gelden:

"Op basis van de hieronder uitleggingen, meent de verzoekende partij, teneerste, dat de grieven van het CGVS niet draagkrachtig zijn, en tentweede, dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielerzoek aannemelijk te maken. Verzoeker beantwoordde de vragen van de agent zo goed als hij kon, die soms veel te uitgebreid waren voor zijn profiel (we komen na nog op terug). Hij heeft ook een coherent relaas afgelegde, zonder tegenstrijdigheden over de essentiële elementen. Na herlezing van het gehele van zijn verklaringen in samenhang met objectieve informatie over Afghanistan zijn er dus voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

Zou er nog onduidelijkheden bestaan, meent de verzoekende partij dat hetzij verder onderzoek is vereist, hetzij hem het voordeel van twijfel toegekend moet worden.

(...)

Voorts zal worden aangetoond dat zowel bij de gestelde vragen als bij de beoordeling van de verklaringen van verzoeker geen rekening is gehouden met het profiel van verzoeker."

Betreffende het militaire profiel van zijn broer, voert verzoeker vervolgens aan:

"Verzoeker stelt immers dat zijn broer na de val van de regering in augustus 2021 door de Taliban is gedood. Hij heeft talrijke documenten overgelegd over het werk van zijn broer, zijn identiteit en zijn dood: vertaalde taskara van de broer, foto's van het lichaam van de broer, foto van de broer met vrienden, foto van de broer in Herat; militaire trainingsbadges in Kabul; bank kaart van Herat en badge van het Afghaanse nationale leger. Zijn militaire profiel staat dus buiten kijf.

De verwerende partij heeft later in haar besluit echter aangevoerd dat verzoeker niet over voldoende informatie over het werk van zijn broer beschikte Deze stelling is gebaseerd op de veronderstelling dat hij tot de val van de regering niet meer actief was. Deze twee elementen houden geen verband met elkaar. Het werk van verzoekers broer is aangetoond en er is geen bewijs of reden om te denken dat hij in 2021 niet meer actief was.

Verzoeker legde echter uit dat zijn broer betrokken was bij operaties in allerlei districten in de provincie. Hij kon met name aangeven waar de laatste post zich in het district Nazian bevond. Dit is een concreet en controleerbaar feit. Hij heeft ook aangegeven dat hij in Herat en Gani Khayl heeft gediend gehoorverslag CGVS p. 5 8 en 10), en hoe hij thuis is gekomen en met welke middelen gehoorverslag CGVS p. 8).

Verzoeker verklaart dat zijn broer hem eenmaal per maand thuis zag. Hij sprak niet vaak met zijn broer en nooit over werk gehoorverslag CGVS p. 5). Hij wilde geen informatie over zijn werk met zijn ouders delen gehoorverslag CGVS p. 6). Aangezien zijn ouders bejaard waren, was het belangrijk om te voorkomen dat zij problemen zouden krijgen. De broer van verzoeker had dezelfde redenering: om zijn broer te beschermen vertelde hij hem niet s over zijn werk. Dit heeft verzoeker spontaan verklaard tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Verzoeker beschikt inderdaad niet over recentere documenten dan die van 2012. Wel is er het afstudeerinsigne van zijn broer en het militaire insigne. Deze documenten zijn reeds gedetailleerd en tonen het militaire profiel van 'L. (...)' aan. Een gebrek aan informatie van verzoeker mag niet leiden tot de conclusie dat het niet aannemelijk is dat hij na 2012 voor het leger is blijven werken, aangezien verzoekers verklaringen ter zake gedetailleerd zijn Ook voor de periode vóór 2012 heeft hij niet veel informatie. Zijn verklaringen zijn consistent.

Wat de meer recente documenten betreft, verklaart verzoeker dat deze op de werkplek van zijn broer moeten zijn gebleven gehoorverslag CGVS p 13).

Met betrekking tot de dood van zijn broer verklaart verzoeker dat een dorpeling spioneerde en de Taliban kon inlichten over het werk van zijn broer, en dat mensen in het dorp op de hoogte waren van het werk van verzoekers broer gehoorverslag CGVS p 8). Ook zijn kleine broer heeft hiervan melding gemaakt gehoorverslag CGVS p 9). Verweerder meent dat er geen reden is om te twijfelen aan het overlijden van

verzoekers oudere broer, maar dat, nu niet aannemelijk is gemaakt dat hij na 2012 nog werkte aan het overlijden onder de gestelde omstandigheden (namelijk door de Taliban) geen krediet kan worden toegekend.

Gelet op al het aangevoerde bewijsmateriaal en de verklaringen van verzoeker is het ongepast en onevenredig om de gegrondheid van de vrees van verzoeker in twijfel te trekken enkel op basis van het gestelde gebrek aan informatie over het werk van de broer van verzoeker, aangezien het militaire profiel niet ter discussie staat. Elk van de volg ende punten van kritiek van verweerder is op deze grond gebaseerd, zoals hieronder zal worden uiteengezet. Deze grondslag is echter niet aangetoond.

Integendeel, het werk van de broer is goed aangetoond en het is consistent dat hij tot de val van de regering is blijven werken. Er is geen bewijs van het tegendeel en de verklaringen van verzoeker zijn volledig en nauwkeurig. Bijgevolg moet ook de rest van verzoekers verklaringen geloofwaardig worden geacht.

Verzoeker stelt derhalve dat de verwerende partij de verklaringen van verzoeker onvoldoende heeft geanalyseerd. Bovendien gaf verzoeker talrijke details. Al deze elementen worden niet betwist en zijn coherent, volledig en omstandig onderbouwd. Uit dit alles blijkt dat verzoeker dus de beschreven gebeurtenissen heeft meegemaakt. Hij dient als vluchteling te worden erkend."

Aangaande zijn confrontatie met de taliban, verklaart verzoeker:

"Verweerder past, zoals hierboven aangegeven, een cascade van redeneringen toe; vertekend door het feit dat zijn eerste basis onjuist is.

(...)

Verzoeker heeft echter nuttig geantwoord dat de Taliban destijds geen verantwoordelijkheid wilden nemen voor deze moord en voor de uiteindelijke moord van verzoeker gehoorverslag CGVS p 17), omdat zij zich in een moskee bevonden en zich na hun overname als "goede mensen" wilden presenteren gehoorverslag CGVS p 18).

De Taliban bedreigden verzoeker inderdaad met de dood, maar impliciet « Jihad is ook wettig tegen jou, want jouw broer werkte voor de ongelovigen » gehoorverslag CGVS p 16). Er zijn ook geen aanwijzingen dat andere mensen in de moskee deze informatie hebben gehoord. Het is dan ook niet onlogisch dat verzoeker na deze confrontatie, die hij zelf had geïnitieerd, kon vertrekken.

Als gevolg van deze simpele confrontatie werd verzoeker een doelwit voor de Taliban, zoals verzoekers raadsman aan het einde van het onderhoud bij het CGVS heeft opgemerkt gehoorverslag CGVS p 20). Dit is een bijkomende persoonlijke vrees."

Inzake de bedreigingen die verzoeker en zijn vader ontvingen, doet verzoeker gelden:

"Verzoeker heeft echter gewoon verklaard dat zijn vader meerdere malen is bedreigd en dat verzoeker daarom uit angst thuis is gebleven gehoorverslag CGVS p 16). Dit is volkomen consequent. Verzoeker maakt duidelijk dat zij in totaal drie keer zijn bedreigd: één keer in de moskee, een tweede keer telefonisch (verzoeker was nog in Afghanistan) en een derde keer toen verzoeker Afghanistan had verlaten.

Bij het DVZ heeft verzoeker verklaard dat de vader de dag na de dood van zijn broer een telefoontje van de Taliban kreeg waarin zij hen bedreigde. Dit strookt dus met verzoekers verklaring dat zij twee keer zijn bedreigd toen hij nog in Afghanistan was."

Verzoeker gaat verder in op de door hem neergelegde documenten. Hij betoogt:

"Met betrekking tot de door verzoek er overgelegde foto's verwijt verweerder dat niet duidelijk is wanneer zij zijn genomen en met welk doel

Het PO heeft verzoeker hierover ondervraagd gehoorverslag CGVS p 12). Verzoeker heeft toen behulpzaam geantwoord dat de foto's in het dorp waren genomen, van zijn broer met vrienden; en dat op de vierde foto ook zijn broer te zien was. Dit maakte het mogelijk om te vergelijken en na te gaan of hij het echt was, aangezien de taskara van de broer ook was overgelegd Deze analyse was echter niet uitgevoerd, hoewel het militaire profiel van verzoeker er opnieuw uit bleek. De context is inderdaad door verzoeker gegeven, hetgeen in de genomen beslissing ontbreekt.

Deze foto bevestigt de verklaringen van verzoeker.

Ten minst moeten deze documenten worden beschouwd als een begin van bewijs.

Verweerder is derhalve zijn verplichting tot behoorlijk bestuur niet nagekomen (geen grondig en gedetailleerd onderzoek) en het besluit is onvoldoende gemotiveerd."

Verzoeker verwijt verweerder voorts dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn individuele profiel. Hij voert aan:

"De bestreden beslissing is niet genoeg rekening gehouden met de individuele situatie van verzoeker, zoals voorgeschreven door artikel 48/6, § 5, van de wet van 15 december 1980:

- Verzoeker heeft zijn hele leven in een klein dorp geleefd (DVZ verklaringen 28.02.2022, p. 6) Zijn familie is er nog steeds. Dit heeft een invloed op hem;
- Verzoeker ging niet naar school, alleen een beetje naar de madrassa gehoorverslag CGVS p. 4)
- Verzoeker was jong op het moment van zijn vertrek uit Afghanistan hij was ongeveer 19 jaar oud toen hij vertrok gehoorverslag CGVS p. 4

In het licht van dit profiel kon niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serener was. De beoordeling van de geloofwaardigheid van de verzoeker had dus minder zwaar moeten worden aangerekend, hetgeen in casu niet het geval lijkt te zijn. In ieder geval, moet het vastgesteld worden dat verzoeker precieze verhaal heeft doorgegeven en dat de beoordeling van het CGVS te streng is. De beoordeling richt zich op de geloofwaardigheid van de problemen die hij met de Taliban heeft gekregen.

Aldus heeft het CGVS een veel te strenge en subjectieve beoordeling gemaakt, door strenge eisen te stellen zonder rekening te houden met verzoekers bijzonder kwetsbare profiel.

Dit geldt voor de verschillende verwijten van de verwerende partij."

Verzoeker doet nog een algemene, theoretische uiteenzetting inzake de bewijslast in de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en geeft aan van mening te zijn dat het voordeel van de twijfel moet worden toegepast.

Verzoeker stelt daarnaast dat hij vreest "als 'verwesterd beschouwd kunnen worden' omdat hij Afghanistan sinds ongeveer anderhalf jaar - bij de instelling van dit beroep - heeft verlaten.

Het Nansen verslag van oktober 2021 biedt in dit verband waardevolle inzichten".

Verzoeker geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de beoordeling van de gegronde vrees voor vervolging en stelt:

"Uit bovenstaand onderzoek mag blijken dat verzoeker zich in een erg kwetsbare positie bevindt. Hieronder zal worden uiteengezet dat verzoeker een specifiek risico op vervolging loopt omwille van gepercipieerde verwestering.

De impact van een langdurig verblijf in het buitenland op Afghaanse onderdanen is erg groot. Enerzijds lopen ze bij terugkeer het risico intern ontheemd te worden, anderzijds lopen ze een groot risico omwille van de terugkeer zichzelf."

Verzoeker doet vervolgens een uitgebreide uiteenzetting, aan de hand van algemene landeninformatie, omtrent het risico voor personen die een tijd in Europa hebben verbleven, die worden vermoed verwesterd te zijn en die als vreemdeling of spion worden beschouwd. In dit kader geeft hij onder meer aan: "Gepercipieerde en daadwerkelijk verwesterde Afghanen zoals verzoeker lopen bij terugkeer een risico op vervolging, zowel op grond van een hen toegeschreven politieke overtuiging en religie (artikel 48/3, §4, b) en e) en §5 Vw.) als omwille van het behoren tot de specifieke sociale groep van 'verwesterde' Afghanen (artikel 48/3, §4, d) Vw.)." Verzoeker zet uitvoerig uiteen waarom (gepercipieerde) verwesterde personen volgens hem vallen onder de twee voormelde vervolgingsgronden. Hij verwijst daarbij eveneens naar en citeert uit enkele arresten die de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen velde in maart, april, oktober en november 2022 en waarbij er in verschillende arresten werd overgegaan tot de toekenning van de vluchtelingenstatus aan de betrokkenen omwille van (gepercipieerde) verwestering. Vervolgens voert hij aan:

"Dezelfde redenering dient in casu toegepast worden.

Verzoeker - die in Europa sinds anderhalf jaar leeft (op de datum waarop het beroep wordt ingesteld) - is duidelijk "verwesterd".

Wat zijn fysieke verschijning betreft, draagt hij nooit traditionele Afghaanse kleding en kleedt hij zich casual, heeft hij geen baard, en draagt zijn haar op een moderne manier. Hij heeft duidelijk een « westerse stijl ».

De verwerende partij verwijt hem dat hij niet heeft aangetoond dat hij niet langer bereid of in staat zou zijn zich te houden aan de wetten, gebruiken en voorschriften in Afghanistan en dat hij zich daar niet zou kunnen vestigen als hij zou terugkeren.

Verzoeker respecteert alle religies in België en leeft samen met mensen van verschillende nationaliteiten en geslacht. Hij is volledig geïntegreerd in de westerse cultuur, wat dus problematisch zal zijn als hij terugkeert.

Hij is door de Taliban al uitgemaakt voor ongelovige. Als hij terugkeert uit Europa, zal het nog erger zijn. Hij heeft een openbaar Facebook profiel. Zo zou hij gevonden kunnen worden (gehoorverslag CGVS, p. 4).

Bovendien heeft de Protection Officer hierover geen verdere vragen gesteld, ondanks de verklaringen van verzoeker.

Wat de niet-zichtbare elementen van zijn verwestering betreft, heeft verzoeker in de loop van de anderhalf jaar die hij in Europa heeft doorgebracht, zijn integratie geperfectioneerd en zich vertrouwd gemaakt met de westerse cultuur en mores.

(...)

Verzoeker komt uit een ruraal en bijzonder conservatief dorp in Nangarhar. Het door de verwerende partij aangehaalde rapport over deze regio vermeldt talrijke lekken en burgerslachtoffers. Er blijkt ook dat in de provincie Nangarhar (provincie van herkomst van verzoeker) verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn en dat het een regio is die heel zwaar door het conflict worden getroffen. Hij is al ander half jaar in Europa en zijn gedrag en waarden zijn aanzienlijk veranderd. Bovendien is er een risico dat hij onder de aandacht van de Taliban zal komen hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap daar hij lang genoeg uit het land is geweest om te 'verwestern' of minstens als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze zal worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

Hij loopt dus een zeer groot risico te worden vervolgd in de zin van artikel 48/3 Vw. Dit wordt trouwens door de verwerende partij niet betwist in de bestreden beslissing.

De cumulatie van de verschillende vervolgingsgronden leidt ertoe dat hij moet worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 Vw. Indien uw Raad van oordeel zou zijn dat de vrees voor vervolging niet voldoende is aangetoond, dient de beslissing te worden vernietigd teneinde verzoekers verwestering en bijzondere situatie te onderzoeken, hetgeen tijdens zijn persoonlijke onderhoud niet is gebeurd."

In ondergeschikte orde, vraagt verzoeker om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op grond van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Verzoeker gaat vooreerst in op de veiligheidssituatie in Afghanistan. Hij geeft een overzicht van de landeninformatie waarop verweerder zich baseerde bij het nemen van de bestreden beslissing en geeft aan de mening te zijn toegedaan *"dat de verwerende partij een gedeeltelijke of verkeerde lezing van de bovenstaande documenten heeft gedaan, alsook of de beschikbare informatie."*

Verzoeker wijst vervolgens op de inhoud van de informatie zoals aangehaald door verweerder en zet uiteen dat hij de mening is toegedaan dat *"het niet opgaat, gelet op het gebrek aan betrouwbare informatie te stellen dat het wel goed zal gaan. Integendeel ingeval van twijfel dient bescherming hem verleend te worden, of minstens afgewacht dat bijkomend onderzoek dient te gebeuren."*

Verzoeker verwijst verder naar en citeert uit algemene landeninformatie en stelt aan de hand van deze informatie dat de motivering in de bestreden beslissing inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan onterecht is. In dit kader geeft hij onder meer aan:

"Overwegende dat in de mate dat de informatie over de veiligheidsproblematiek te fragmentarisch is en de situatie van de onafhankelijke bronnen binnen in Afghanistan er duidelijk niet op verbeterde, het niet redelijk is om te spreken van een "sterke daling van het aantal burgerslachtoffers".

Dat het feit dat UNAMA zelf geen cijfers vrijgeeft bevestigt dat er desbetreffend niet de minste zekerheid is."

Verzoeker wijst op een nota van Nansen en vervolgt:

"Verzoekende partij meent dat voor zover de Raad zou menen dat er voldoende bronnen zijn, de positie van het CGVS over het actueel geweldsniveau alsook de aard en de ernst ervan in Afghanistan niet gevolgd kan worden ook op grond van de informatie die beschikbaar is op de verschillende nieuwspagina's op de volgende websites : Human Rights Watch (<https://www.hrw.org/asia/afghanistan>), Reuters (<https://www.reuters.com/news/archive/afghanistan>), Gadhara (<https://gandhara.rferl.org/afghanistan>).

Verzoekende partij meent dat in tegenstelling tot de analyse van de CGVS recente informatie aantoonde dat de veiligheidssituatie helemaal niet goed is in Afghanistan en dat een gewone burger riskeert slachtoffer te worden van het geweld, op de markt, in de moskee, op school, op de bus, enz.

Dat de aard van de incidenten niet toelaat te stellen dat enkel Taliban gevisieerd worden, nu duidelijk ook de gewone man, vrouw en kind in de straat onder de slachtoffers vallen.

Dat er dan ook minstens aanleiding is verzoeker subsidiaire bescherming te verlenen op deze grond."

Verzoeker gaat daarna in op de precare sociaaleconomische en humanitaire situatie in zijn land van herkomst. Dienaangaande doet hij gelden:

"Verzoeker vreest ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 b) van de Vreemdelingenwet vanwege de humanitaire en socio-economische toestand in Afghanistan. Bij een terugkeer naar Afghanistan terecht zal verzoeker komen in een situatie van extreme armoede waar hij niet in zijn elementaire levensbehoeften kan voorzien."

Verzoeker doet vervolgens een uitgebreide uiteenzetting, aan de hand van algemene landeninformatie, omtrent de sociaaleconomische en humanitaire omstandigheden in zijn land van herkomst. In dit kader doet hij onder meer gelden:

“Deze verergering van de humanitaire en socio-economische toestand is door de gedragingen van de nieuwe regering veroorzaakt. Het is een direct gevolg van de internationale sancties, de welke werden genomen wegens de niet-democratische aarde van de Taliban regime”.

Verzoeker zet voorts uiteen waarom de taliban volgens hem aan de oorzaak liggen van en overwegend verantwoordelijk zijn voor de actuele sociaaleconomische en humanitaire crisis in Afghanistan. Verzoeker verwijst ook in dit kader naar en citeert uit een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van maart 2022. Ook wijst hij opnieuw op de inhoud van een nota van Nansen. Vervolgens voert verzoeker aan:

“Aangezien de beschikbare informatie is de verzoekende partij van mening dat artikel 48/4 b) van de Vreemdelingenwet toegepast moet worden en als gevolgd de subsidiaire bescherming aan verzoeker moet worden verleend.

Zou Uw Raad beslissen dat er niet genoeg informatie is over het beleid van de de facto regering in Afghanistan en het verband met het huidige humanitaire en socio-economische crisis, vraagt verzoeker U met eerbied, de bestreden beslissing te vernietigen om zijn dossier opnieuw voor het CGVS te sturen en dit punt verder te onderzoeken.

Zou Uw Raad niet tot de conclusie komen dat de huidige dramatische humanitaire toestand het gevolg van de Taliban regering beslissingen is, en als gevolgd artikel 48/4 b) niet van toepassing is, zijn we van mening dat België verplicht is, in toepassing van het EVRM, de nodige maatregelen te nemen om enige schending van de rechten bevat in artikelen 2 en 3 van het EVRM te vermijden, ongeacht dat de schending veroorzaakt wordt door een overheidsactor of door een particulier.

Aangezien deze gevaarlijke veiligheidssituatie, socio-economische situatie en humanitaire situatie is verzoeker bang om onderwerp te worden op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in Afghanistan.”

Verzoeker geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de artikelen 2 en 3 van het EVRM en stelt:

“Het is de taak van de verwerende partij om grondig en zorgvuldig na te gaan of een asielzoeker een risico loopt op een schending van de rechten voortvloeiende uit artikelen 2 en 3 van het EVRM in zijn land van herkomst

(...)

Daarom, moet de verzoeker bescherming krijgen onder artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker concludeert:

“Ten gevolge van het bovenstaande, moet er worden beoordeeld dat de argumenten van het CGVS onvoldoende, inadequaet en verkeerd zijn om een negatieve beslissing te kunnen nemen wat betreft zijn problemen met de Taliban.

De bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden om naar het CGVS terug te sturen voor verder onderzoek van zijn vrees met betrekking tot de Taliban en van zijn vrees in verband met zijn (gepercipieerde) verwestering.

Rekening houdend met de veiligheids-, socio-economische en humanitaire situatie, zijn er ook genoeg elementen om zijn vrees voor ernstige schade in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen.

De verzoeker moet als gevolg een bescherming krijgen.

Daarvoor dient verzoeker de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“- In hoofdde, de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en de verzoeker te erkennen als vluchteling,

- In ondergeschikte orde, de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en de verzoeker de subsidiaire bescherming toe te kennen,

- In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen voor bijkomend onderzoek.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een bundel algemene landeninformatie en enkele bijdragen van UNHCR en Nansen bij het voorliggende verzoekschrift (bronnen nrs. 1-74).

3. Door verweerder ter kennis gebrachte nieuwe elementen

Verweerder brengt bij aanvullende nota van 25 juli 2023 enkele nationale en internationale rapporten bij betreffende de veiligheidssituatie in Afghanistan en de wijze van behandeling van desbetreffende verzoeken tot internationale bescherming.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient verder te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept hij zich niet dienstig op de schending van deze bepaling.

Verzoeker duidt evenmin op welke wijze artikel 4 van de voormelde wet, dat bepaalt dat de bij deze wet voorgeschreven motiveringsplicht in een aantal gevallen niet van toepassing is, te dezen zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. Geheel ten onrechte tracht hij immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van het gegeven dat hij zou zijn opgegroeid in een dorp, zijn familie mist, laaggeschoold is en ongeveer 19 jaar was toen hij zijn land verliet niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker in het geheel niet aantoonde of aannemelijk maakte dat hij, dit louter omwille van het gemis van zijn familie en/of omwille van het feit dat hij, dit al dan niet ten gevolge van zijn zelfverklaarde levensloop, scholingsgraad en leeftijd, dermate onderontwikkeld zou zijn of dat zijn verstandelijke vermogens zodanig zouden zijn aangetast, niet bij machte mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, de verschillende onderhouden in dit kader te volbrengen en daarbij gedegen verklaringen af te leggen. Verzoeker legt ter staving van zijn beweringen immers niet het minste begin van bewijs bij. Hij reikt geen enkel attest aan waaruit het voorgaande kan blijken.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te verwijzen naar de voormelde problemen en verweerder eenvoudigweg en op algemene wijze te verwijten dat hiermee geen rekening zou zijn gehouden. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze

zijn vermeende, voormelde problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen of aannemelijk maken dat, waar of hoe zulks concreet van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Bovendien maakte verzoeker van dit alles niet de minste melding in de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' van de DVZ. Integendeel gaf hij daar uitdrukkelijk en duidelijk aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die hem zouden kunnen hinderen bij het vertellen van zijn relaas en bij zijn deelname aan de procedure internationale bescherming. Daarenboven blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker nergens enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van zijn gehoor en het invullen van de vragenlijst bij de DVZ, dat noch verzoeker, noch diens advocaat enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en dat geen van beide aanhaalde dat van verzoeker in dit kader, al dan niet omwille van de voormelde problemen, geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Verder blijkt uit de stukken in het administratief dossier, waaronder verzoekers verklaringen bij de DVZ, de vragenlijst van het CGVS en de notities van verzoekers persoonlijk onderhoud bij het CGVS, genoegzaam dat al deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen hieruit geen ernstige problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Uit de inhoud van deze stukken blijkt dat verzoeker tijdens de onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Bovendien vroeg en ontving verzoeker een kopie van de notities van dit persoonlijk onderhoud en maakte hij hierover geen opmerkingen in de voormelde zin over aan het CGVS. Aldus wordt hij overeenkomstig artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities van het persoonlijk onderhoud en kan hij heden bezwaarlijk voorhouden dat deze inhoud dermate zou zijn gekleurd door de voormelde problemen. Uit de in het dossier opgenomen stukken kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest de elementen ter staving van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.4. Verzoeker stelt blijkens het niet-betwiste feitenrelaas een Afghaan te zijn, afkomstig van het dorp Daago in het district Dehbala in de provincie Nangarhar. Aldaar zou hij zijn hele leven actief zijn geweest als landbouwer, zou hij niet naar school zijn gegaan en zou hij enkel als jongvolwassene naar de madrassa zijn gegaan. Naar aanleiding van problemen met de taliban, zou hij zijn voormelde land en regio van herkomst hebben verlaten. Daarnaast stelt verzoeker nood te hebben aan internationale bescherming omwille van zijn verblijf in Europa en zijn verwesterde profiel, omwille van de sociaaleconomische omstandigheden in zijn land en regio van herkomst en omwille van de veiligheidssituatie aldaar.

Teneinde een gedegen beoordeling te kunnen maken van verzoekers nood aan internationale bescherming, is het in dit kader essentieel om eerst een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, situatie en problemen. De nood aan internationale bescherming moet namelijk steeds *in concreto* en aan de hand van de voormelde elementen worden aangetoond en onderzocht. Een verwijzing naar (informatie over) de situatie in verzoekers zelfverklaarde land en regio van herkomst is *an sich* dan ook niet dienstig en kan niet volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten tot het bestaan of de afwezigheid van een nood aan internationale bescherming. Er moet tevens een band voorhanden zijn en worden aangetoond tussen deze situatie en verzoekers persoon.

Te dezen blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker nauwelijks of niet werd bevraagd inzake verscheidene van de voormelde, nochtans cruciale elementen en dat hij ontoereikende verklaringen aflegde op de weinige momenten waarop hierover wel werd doorgevraagd. Zo werden aan verzoeker geen vragen gesteld inzake de ligging of geografie van zijn dorp, de omgeving van dit dorp, de regio daarrond en het land waarvan hij stelt afkomstig te zijn. Ook over zijn voorgehouden leven als landbouwer, de producten die hij beweerde te telen en de velden waarover zijn familie beschikte werden hem geen verdere vragen gesteld. Wanneer verzoeker aangaf dat hij buiten zijn werk als landbouwer "*geen andere activiteiten had*" en vrij was, waarmee hij niet het minste zicht bood op zijn dagelijkse leven in Afghanistan, werd over dit dagelijkse leven evenmin doorgevraagd (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.5). Wanneer verzoeker werd ondervraagd over de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, legde verzoeker daarenboven erg vage verklaringen af. Hoewel hij beweerde dat burgers van

andere dorpen wapens ontvingen van de overheid en vochten om de regio te beschermen, kon hij hierover verder niet de minste informatie verstrekken. Nog frappanter is het feit dat verzoeker enerzijds beweerde dat de dorpelingen van zijn eigen dorp de taliban bestreden doch anderzijds, wanneer hiernaar verdere vragen werden gesteld, niet de minste verdere informatie kon verstrekken, deze gevechten niet kon beschrijven, niet kon preciseren wanneer deze gevechten zouden hebben plaatsgevonden en niemand van zijn dorp kon noemen die tegen de taliban zou hebben gestreden (*ibid.*, p.10-12). Ook wanneer hij werd ondervraagd over incidenten waarbij mensen in zijn regio na de machtsovername problemen kregen met de taliban, kon verzoeker in het geheel geen nuttige informatie verstrekken. Nochtans gaf hij aan over zulke incidenten te hebben gehoord, stelde hij deze op zijn gsm te hebben gezien en stond hij nog in contact met zijn familie in het dorp (*ibid.*, p.3-4, 15-16).

Bovendien werden de stukken waaruit verzoekers identiteit en herkomst zouden kunnen blijken, met name enkele taskara's, blijkens de map 'documenten' zoals opgenomen in het administratief dossier slechts neergelegd in de vorm van makkelijk te manipuleren kleurenkopieën.

Gelet op het voorgaande, is het op grond van de inhoud van de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, situatie en problemen.

Gezien het de Raad te dezen ontbreekt aan de nodige onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad bijgevolg aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 maart 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT